

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Asan/2/2020
Identifikačné číslo spisu: 5017200509
Dátum vydania rozhodnutia: 28. februára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Vačok
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:5017200509.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. (sudca spravodajca), JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobkyne: Y. B., SBH, s. r. o., so sídlom: Bystrická cesta 60, 034 01 Ružomberok, IČO: 36 437 638, zastúpená: JANČI & Partners s.r.o., so sídlom: Belopotockého 720/2, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 47 258 748, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0119/99/2017 zo dňa 17. októbra 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 30S/123/2017-69, zo dňa 19. júna 2018, ECLI:SK:KSZA:2018:5017200509.1 takto

rozhodol:

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

II. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky priznáva žalobkyni voči žalovanému úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

Odôvodnenie

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline (ďalej len „inšpektorát“) vydal rozhodnutie č. P/0368/05/2016 zo dňa 25. januára 2017 (rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu), ktorým uznal žalobkyňu vinnú z porušenia § 4 ods. 1 písm. h), § 18 ods. 4, 10 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov v účinnom znení (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) a uložil jej pokutu podľa § 24 tohto zákona vo výške 800,- €. Žalobkyňa sa voči tomuto rozhodnutiu odvolala.

K porušeniu § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa malo prísť tým, že žalobkyňa v postavení správkyne bytov a nebytových priestorov nevybavila v zákonnej lehote reklamáciu spoluvlastníkov bytového domu zo dňa 19. novembra 2015, označenú ako Reklamácia „Správa o činnosti správcu za rok 2014 W. U. XXXX/X, X, X, X, XX, ktorej súčasťou je správa o tvorbe a čerpaní opráv,

pochybenia pri obstarávaní investičných akcií bytového domu. K porušeniu § 18 ods. 10 zákona o ochrane spotrebiteľa malo prísť tým, že v evidencii spotrebiteľských reklamácií žalobcu sa predmetná reklamácia nenachádzala. Porušenia žalobkyne podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa kasačný súd neuvádza z dôvodu, že prieskum záverov žalovaného vo vzťahu k vine za tieto porušenia nie je predmetom kasačnej sťažnosti.

Žalovaný rozhodol o odvolaní rozhodnutím č. SK/0119/99/2017 zo dňa 17. októbra 2017 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“). Týmto rozhodnutím zmenil prvostupňové rozhodnutie v časti, v ktorej sa vymedzuje porušenie podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa. V ostatnej časti výrok ponechal.

II. Konanie o žalobe proti rozhodnutiu žalovaného

Žalobkyňa podala voči rozhodnutiu žalovaného žalobu vo veci správneho trestania na Krajský súd v Žiline, v ktorej navrhla zrušiť rozhodnutie žalovaného spolu s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c), d) a f) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v účinnom znení (ďalej len „SSP“). Podľa názoru žalobkyne rozhodnutia správnych orgánov vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, nedostatok dôvodov a skutkový stav, ktorý vzali správne orgány za základ, je v rozpore s administratívnym spisom.

Krajský súd v Žiline v postavení správneho súdu (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 30S/123/2017-69, zo dňa 19. júna 2018, ECLI:SK:KSZA:2018:5017200509.1, (ďalej len „rozsudok správneho súdu“) zrušil rozhodnutie žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa názoru správneho súdu žalovaný nesprávne právne posúdil vec v časti porušení týkajúcich sa § 18 ods. 4 a 10 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Vo vzťahu k týmto porušeniam správny súd vyjadril pochybnosť, či listina zo dňa 19. novembra 2015, nazvaná ako reklamácia, splňala znaky tohto pojmu pre účely § 18 ods. 4 a 10 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa názoru správneho súdu bez ďalšej súčinnosti so spotrebiteľom nemožno z hľadiska obsahu dostatočne a určite identifikovať, či je predmetná listina reklamáciou, alebo písomnou výmenou názorov vlastníkov bytových domov so správcom bytového domu. Správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného ako celok z dôvodu, že v správnom konaní bol uložený úhrnný trest za porušenie viacerých povinností.

III. Kasačná sťažnosť žalovaného, stanoviská účastníkov

Žalovaný podal voči rozsudku správneho súdu kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) a k) (kasačný súd predpokladá so zreteľom na obsah kasačnej sťažnosti, že žalovaný mal na mysli písmeno h) SSP. Navrhol rozsudok správneho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V kasačnej sťažnosti žalovaný zastal názor, že správny súd nesprávne právne posúdil vec a odklonil sa od rozhodovacej praxe kasačného súdu. Uviedol, že list zo dňa 19. novembra 2015 splňa všetky znaky, aby mohol byť za reklamáciu považovaný. Konštatoval, že je v ňom označené vadné plnenie a spôsob, akým spotrebiteľ žiada reklamáciu vybaviť. Žalovaný tiež poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 8Sžo/389/2009 zo dňa 9. októbra 2010, zaoberajúci sa náležitosťami reklamácie. Podľa jeho názoru, správny súd posúdil list zo dňa 19. novembra 2015 v rozpore s týmto rozsudkom.

Žalobkyňa sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti stotožnila s právnym posúdením veci správnym súdom. Navrhla kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú. Uviedla, že z údajnej reklamácie nie je zrejmé, ktorú službu vlastníci reklamujú a akým spôsobom ju požadujú odstrániť.

Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu ku kasačnej sťažnosti zotrval na svojej argumentácii prezentovanej v kasačnej sťažnosti.

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho právomoc a

príslušnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení a § 11 písm. h) SSP.

Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol vyhlásený verejne po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP.

So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a včas. Súdny poplatok za podanú kasačnú sťažnosť žalovaný neuhrádza, nakoľko je v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v účinnom znení oslobodený od poplatkovej povinnosti.

Kasačný súd následne preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu, kasačnú sťažnosť a následné vyjadrenia. Uvedené posúdil a prišiel k záverom, ktoré odôvodňuje v nasledovnom texte.

IV.I. Vybrané ustanovenia, z ktorých kasačný súd vychádzal

Podľa § 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie vybavením reklamácie ukončenie reklamačného konania odovzdaním opraveného výrobku, výmenou výrobku, vrátením kúpnej ceny výrobku, vyplatením primeranej zľavy z ceny výrobku, písomná výzva na prevzatie plnenia alebo jej odôvodnené zamietnutie.

Podľa § 18 ods. 4 druhá veta zákona o ochrane spotrebiteľa po určení spôsobu vybavenia reklamácie sa reklamácia vybaví ihneď, v odôvodnených prípadoch možno reklamáciu vybaviť aj neskôr; vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie.

Podľa § 18 ods. 10 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný viesť evidenciu o reklamáciách a predložiť ju na požiadanie orgánu dozoru na nazretie. Evidencia o reklamácií musí obsahovať údaje o dátume uplatnenia reklamácie, dátume a spôsobe vybavenia reklamácie a poradové číslo dokladu o uplatnení reklamácie.

IV.II. Posúdenie námietky týkajúcej sa právneho posúdenia veci

Z administratívneho spisu vyplýva, že traja vlastníci bytov sa listom zo dňa 9. júna 2015, nazvaným - Reklamácia „Správa o činnosti správcu za r. 2014 W.. U. XXXX/X, X, X, X, X, XX“, ktorej súčasťou je správa o tvorbe a čerpaní opráv, obrátili na žalobkyňu. Žalobkyňa na toto ich podanie reagovala vyjadrením zo dňa 25. júna 2015. Predmetní traja podávatelia následne doručili správcovi list zo dňa 19. novembra 2015, ktorý žalovaný vyhodnotil ako samostatnú reklamáciu.

Kasačný súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že list zo dňa 19. novembra 2015 je reklamáciou. Tento list mal skoro identický názov, ako pôvodná reklamácia zo dňa 9. júna 2015. Navyše aj samotní podávatelia v liste zo dňa 19. novembra 2015 hneď v úvode uvádzajú, že dňa 25.6.2015 sme obdržali od Vás list na našu reklamáciu, v ktorom uvádzate Skutočnosť, že list zo dňa 19. novembra 2015 je pokračovaním dovtedajšieho procesu deklaruje aj inšpektorát na strane 9 rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, kde sa výslovne uvádza, že list zo 19. novembra 2015 bol reakciou na odpoveď žalobcu zo dňa 25. júna 2015.

Listom zo dňa 19. novembra 2015 tak nemohlo začať nové reklamačné konanie. To začalo listom zo dňa 9. júna 2015, ku ktorému sa však žalovaná vyjadrila. To, že podávatelia reklamácie s týmto listom neboli spokojní, a túto nespokojnosť vyjadrili v nasledovnom liste, neznamená, že tento nový list je potrebné považovať za samostatnú reklamáciu.

Paragraf 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa definuje spôsoby vybavenia reklamácie. Medzi tieto spôsoby patrí okrem vyhovneniu samotnej reklamácie aj odôvodnené zamietnutie. V liste žalobkyne zo dňa 25. júna 2015 síce nie je priamo napísané, že žalobkyňa reklamáciu odmieta, obhajuje však správnosť svojich postupov. Z takéhoto obsahu sa dá vyvodiť záver, že žalobkyňa reklamáciu zamietla.

Kasačný súd si uvedomuje, že v spotrebiteľsko-podnikateľských vzťahoch je spotrebiteľ slabšou stranou. To však neznamená, že v sankčných veciach by mali správne orgány pri spornosti výkladu raziť cestu v neprospech obvinených. Je pravdou, že žalobkyňa už na list z 19. novembra 2015 nereagovala. Svoje stanovisko však už predtým spotrebiteľom písomne prezentovala.

Pokiaľ by sme prijali argumentáciu žalovaného, tak každá jedna nesúhlasná reakcia spotrebiteľa na zamietavé stanovisko podnikateľa k reklamácií by musela byť považovaná za novú reklamáciu. To sa však prieči podstate reklamácie ako takej. Účelom reklamácie je možnosť uplatniť si zodpovednosť za vady služby alebo tovaru u podnikateľa. Pokiaľ podnikateľ takéto vady neuzná (či už oprávnené alebo neoprávnené), má možnosť druhá strana (v našom prípade spotrebiteľ) využiť ďalšie zákonné postupy na uplatnenie práv.

So zreteľom na uvedené skutočnosti vyhodnotil správny súd námietky týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia veci kasačným súdom za neopodstatnené.

IV.III. Posúdenie námietky týkajúcej sa odklonu od rozhodovacej praxe kasačného súdu

Kasačný súd konštatuje, že správny súd sa neodklonil od právneho názoru vyjadreného v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 8Sžo/389/2009, zo dňa 9. októbra 2010. Rozdiel v týchto dvoch veciach je, že v prejednávanej veci už bola raz reklamácia podaná a žalovaný považuje za reklamáciu reakciu na jej vybavenie, zatiaľ čo vo veci prejednávanej Najvyšším súdom Slovenskej republiky bol sporný už prvotný list, ktorým sa spotrebiteľ obrátil na podnikateľa. Kasačný súd pripomína, že pri posudzovaní právneho charakteru listín je nutné prihliadať aj na skutkové okolnosti, a to vrátane toho, kde sa listina nachádza v celkovej komunikácii medzi účastníkmi právneho vzťahu.

So zreteľom na uvedené skutočnosti vyhodnotil správny súd námietky týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia veci kasačným súdom za neopodstatnené.

IV.IV. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

Kasačný súd sa z prezentovaných dôvodov nestotožnil s meritórnymi námietkami žalovaného voči v rozsudku správneho súdu uvedenými v kasačnej sťažnosti. Podanú kasačnú sťažnosť považuje za nedôvodnú, a preto podľa § 461 SSP rozhodol spôsobom, ktorý je uvedený vo výroku tohto rozsudku. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP. Priznal náhradu trov kasačného konania žalobkyni, nakoľko bola v konaní úspešná. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd jednomyseľne.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.